

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 923

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 decembrie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 561 din 16 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120 ¹ art. 121, art. 122 și art. 124 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-4	1.121. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Harghita de către domnul Andrei Jean-Adrian	12
Decizia nr. 592 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865	4-7	1.122. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Harghita de către domnul Petres Sándor	12
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
84. — Ordonanță de urgență pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România	8	1.123. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Harghita de către domnul Andrei Jean-Adrian	13
1.115. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Covasna de către domnul Popica Marius	9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.116. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Covasna de către domnul Cucu Sebastian	9	1.488. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.082/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de manager persoană fizică din spitalele publice din rețeaua proprie a Ministerului Sănătății	13
1.117. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Covasna de către domnul Cucu Sebastian	10	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
1.118. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Mureș de către domnul Oprea Vasile-Liviu	10	150. — Ordin privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A.	14
1.119. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Mureș de către domnul Goga Lucian	11	151. — Ordin privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A.	15
1.120. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Harghita de către domnul Petres Sándor	11	★	
	11	Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 561**

din 16 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120¹ art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 32.275/212/2013 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 247D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prevederile legale criticate reprezintă măsuri de politică fiscală pe care legiuitorul le instituie în vederea sancționării conduitei culpabile pe care contribuabilii o au pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată, iar stabilirea unor sancțiuni cu caracter fiscal pentru neîndeplinirea la termen a obligațiilor bugetare se circumscrie sferei de aplicare a dispozițiilor art. 56 și art. 139 din Constituție. Totodată, apreciază că atât timp cât nivelul dobânzii calculate pentru fiecare zi de întârziere are o valoare stabilită și un quantum rezonabil nu poate fi reținută contrarietatea reglementării legale criticate cu Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 32.275/212/2013, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gilmar Belecciu într-o cauză în contencios administrativ având ca obiect o contestație la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, potrivit dispozițiilor constituționale invocate, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, însă prevederile de lege criticate contravin principiului echității. Astfel, arată că „în cazul în care statul, prin instituțiile sale, datorează contribuabilului o sumă căreia îi este aplicabilă o dobândă, în temeiul art. 124 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, atunci această dobândă poate fi acordată doar la cererea justițiabilului și într-un procent

nespecificat în legislația fiscală”. În schimb, „statul poate impune penalități și majorări la sumele datorate, pe care le impune în baza unui temei de drept”, același temei „care nu acordă însă și cetățeanului contribuabil dreptul la o despăgubire echitabilă”. Așa fiind, apreciază că „justițiabilul român este discriminat în relația cu instituția, prin aplicarea unor pretenții fiscale doar unilateral”.

6. De asemenea, arată că prevederile de lege criticate încalcă și principiul impunerii fiscale și al unicității taxei, în sensul că „pentru una și aceeași impunere în sarcina unei persoane aceasta nu datorează o taxă decât o singură dată, iar în acest caz apreciază că justițiabilul nu poate datora daune pentru neplată decât o singură dată, și nu de trei ori, așa cum este reglementat de Codul de procedură fiscală”. În acest context, arată că se încalcă principiul justei așezări a taxelor fiscale, deoarece „statul, prin pretenția unei plăți inechitabile, beneficiază de o sumă nedatorată și de o dobândă la bani care nu sunt datorati”.

7. **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate „dau expresie competenței constituționale a legiuitorului de a reglementa raportul juridic de drept fiscal, care este caracterizat prin existența unei legături de subordonare în favoarea statului, fiind vorba de un regim de drept public”. Consideră că în cauză nu poate fi vorba despre încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), câtă vreme părțile raportului juridic fiscal nu se situează pe poziții de egalitate.

8. De asemenea, instanța de judecată apreciază că nu se poate reține nici încălcarea art. 56 din Constituție, întrucât „modalitatea de reglementare a penalităților de întârziere și a dobânzilor în materie fiscală constituie o măsură de politică fiscală, incidentă prin ipoteză în situația comportamentului culpabil al unui contribuabil”.

9. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 886/2010, nr. 889/2010 și nr. 1.542/2011.

11. Totodată, Avocatul Poporului reține că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci „deduce contrarietatea textelor de lege criticate cu Legea fundamentală prin comparația dintre articolele criticate din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care reglementează nivelul dobânzii, penalităților și majorărilor de întârziere pentru obligațiile de plată către stat, și dispozițiile legale care reglementează nivelul dobânzilor în cazul sumelor restituite sau rambursate de la buget”. Or, așa cum a statuat instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa

constantă, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 119: Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).”;

Art. 120¹: Penalități de întârziere

„(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)—(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”;

— Art. 121: Dobânzi și penalități de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară

„(1) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor convenite bugetului general consolidat în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului plătitorului nu îl exonerează pe plătitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta dobânzi și penalități de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 120 și 120¹, după termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare, precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la alin. (1), plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective.”;

— Art. 122: Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării

„(1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel:

a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare;

b) pentru compensările din oficiu, data stingerii este data înregistrării operației de compensare de către unitatea de trezorerie teritorială, conform notei de compensare întocmite de către organul competent;

c) pentru compensările efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei convenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire.

(2) În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit că suma ce urmează a se compensa este mai mică decât suma cuprinsă în cererea de compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se recalculează.

(3) Pentru obligațiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevăzute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectuează compensarea prevăzută în actul normativ care o reglementează sau în normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.”;

— Art. 124¹ Majorări de întârziere în cazul creanțelor datorate bugetelor locale

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120¹, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată datorate bugetelor locale, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(2) Nivelul majorării de întârziere este de 2% din cuantumul obligațiilor fiscale principale neachitate în termen, calculată pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(3) Prevederile art. 119—124 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Pentru sumele de restituit de la bugetul local se datorează dobândă. Nivelul și modul de calcul al dobânzii sunt cele prevăzute la alin. (2).”

15. În susținerea neconstituționalității prevederilor legale criticate, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind Egalitatea în drepturi și art. 56 referitor la Contribuții financiare.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu: Decizia nr. 513 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008; Decizia nr. 248 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2010; Decizia nr. 886 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 3 august 2010; Decizia nr. 889 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, sau Decizia nr. 1.542 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 8 martie 2012.

17. Prin aceste decizii, cu privire la problema tratamentului diferențiat de care beneficiază statul în raport cu contribuabilii în ceea ce privește satisfacerea creanțelor, Curtea a reținut, în esență, că în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba de

încălcarea principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție. De altfel, autorul excepției pornește de la o premisă greșită, întrucât și statul datorează dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

18. Curtea a constatat, totodată, că reglementarea criticată reprezintă o măsură de politică fiscală pe care legiuitorul a instituit-o în vederea sancționării conduitei culpabile pe care contribuabilii o au prin neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată. O atare sancțiune, evident, are o repercusiune directă cu privire la patrimoniul debitorului, însă diminuarea corespunzătoare a patrimoniului acestuia se datorează faptei culpabile pe care a săvârșit-o.

19. Stabilirea printr-o dispoziție legală expresă a unor sancțiuni cu caracter fiscal pentru neîndeplinirea la termen a obligațiilor bugetare se circumscrie sferei de aplicare a

dispozițiilor constituționale ale art. 56 și art. 139, și reprezintă regula generală în materia impozitelor și taxelor, legiuitorul fiind îndreptățit inclusiv la a adopta reglementări care să reprezinte un mijloc suplimentar pentru a asigura executarea obligațiilor fiscale. Atât timp cât nivelul dobânzii calculate pentru fiecare zi de întârziere are o valoare stabilită într-un quantum rezonabil, dar suficient de disuasiv pentru a nu își pierde rațiunea pentru care a fost instituită, nu poate fi reținută nicio încălcare a prevederilor constituționale invocate.

20. De altfel, Curtea nu ar putea să modifice nivelul dobânzilor de întârziere stabilite prin lege sau să introducă anumite criterii pentru determinarea nivelului acestora, întrucât o atare competență aparține, în mod exclusiv, legiuitorului.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 32.275/212/2013 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 592
din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Radu Doru Chiș în Dosarul nr. 37.277/301/2012 (135/2014) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 396D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate personal, precum și partea Societatea Comercială „Romaqua Holdings” — S.A. din Borsec, prin doamna avocat Angela Grecu, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei partea Agentul Governmental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și partea Societatea Comercială „Romaqua Holdings” — S.A. din Borsec au depus puncte de vedere referitoare la excepția de neconstituționalitate prin care se solicită respingerea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care precizează că la acest termen înțelege să nu mai susțină nimic în fața Curții Constituționale.

5. Doamna avocat Angela Grecu menționează faptul că Societatea Comercială „Romaqua Holdings” — S.A. din Borsec, ca urmare a fuziunii prin absorbție, și-a schimbat denumirea în Societatea Comercială „Romaqua Grup” — S.A. Pe fond, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Menționează că, prin Decizia nr. 550 din 15 octombrie 2014, Curtea Constituțională a soluționat și a respins o excepție de neconstituționalitate a acelorași dispoziții legale criticate de același autor. În ceea ce privește Ordonanța Guvernului nr. 94/1999, precizează că prin adoptarea acestui act normativ s-au reglementat condițiile și procedurile privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei. Prin acest act normativ Guvernul a instituit mecanisme corespunzătoare pentru respectarea drepturilor persoanelor. De asemenea, prin art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 94/1999, care reglementează procedura de publicare gratuită în Monitorul Oficial al României a hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, în vederea exercitării căii de atac a revizuirii, se asigură respectarea accesului liber la justiție. Prin urmare, ordonanța Guvernului criticată nu contravine dispozițiilor constituționale invocate și nici nu impune un caracter oneros demersurilor pe plan intern ale persoanei prejudiciate. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, arată că aceasta este inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 233 din 15 februarie 2011.

6. Reprezentantul Ministerului Public arată, în primul rând, că prin modul în care s-a formulat excepția de neconstituționalitate se tinde la modificarea textelor legale criticate. Prin urmare, solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției. În continuare, apreciază că ne aflăm în prezența punerii de acord a dispozițiilor legale în materia revizuirii chiar de către instanța de fond, care, în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, la pagina 3 paragrafele 8—10 explică autorului excepției ce anume este în neregulă cu cererea sa. Astfel, acesta are dreptul de a cere revizuire, dar aceasta trebuie să respecte condițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 17 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 37.277/301/2012 (135/2014), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma**

hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Radu Doru Chiș într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri pronunțate într-un dosar de revizuire care se referă la condițiile de admisibilitate sub aspectul încetării consecințelor deosebit de grave constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și care au continuat să se producă asupra sa, în calitate de parte vătămată.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 94/1999, în sine, precum și transpunerea acesteia în practică, contravine „dreptului constituțional de acces la justiție și la un proces echitabil, dreptul la nediscriminare și dreptul la o bună administrare”. Astfel, în situația în care agentul guvernamental nu declanșează nicio procedură de rezolvare pe cale amiabilă a litigiului, atât după ce Curtea declară plângerea admisibilă, sau mai ales după ce se și pronunță pe fondul încălcării, nicio normă nu reglementează calea de remediere a situației reclamantului. Insuficiența și imprecizia legislativă a Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 încalcă art. 21 din Constituție, având în vedere și practica Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a arătat că nu este potrivit să i se solicite unei persoane care are o creanță împotriva statului, la încheierea unei proceduri judiciare, să inițieze ulterior procedura de executare silită pentru a obține o reparație. Ordonanța criticată nu reglementează „criteriile sau condițiile pentru ca agentul guvernamental să declanșeze procedura soluționării amiabile a cauzei”, pasivitatea reprezentantului guvernamental nefiind sancționată. Această insuficiență legislativă creează o discriminare între beneficiarii unor hotărâri pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului care parcurg procedura de soluționare amiabilă și cei care „nu știu cui să se adreseze sau ce să facă”. Consideră că, „în cadrul procedurii administrative, simpla declarare ca admisibilă a plângerii poate declanșa procedura unei rezolvări amiabile a cauzei, atribuindu-se calitatea de titlu executor”. În legătură cu acest aspect, arată că, în cadrul acestei proceduri, „rezolvarea pe cale amiabilă a cauzei se face între agentul guvernamental și reclamant, în timp ce în procedura revizuirii agentul nici măcar nu este citat în cauză, deși el este cel care trebuie să apere Convenția și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, și tot el răspunde, în final, pentru executarea hotărârii instanței europene. În schimb, sunt citați părții interni, adică cei care au determinat condamnarea statului, și procurorul, cel care a reprezentat instituția incapabilă să apere ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor”. De aceea, apreciază că între procedura administrativă și cea jurisdicțională s-a creat o situație discriminatorie, pe terenul normelor procedurale.

9. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor care reglementează calea extraordinară a revizuirii, autorul excepției consideră că acestea au fost „impuse în condiții neclare, artificiale și fără o fundamentare temeinică” și că, „în măsura în care aceste dispoziții nu permit remedierea și repunerea părții vătămate în situația anterioară încălcării pentru care statul a fost condamnat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, atunci toate prevederile contrare ordinii convenționale vor trebui să fie înlăturate ca fiind afectate de vicii de neconstituționalitate, sau, după caz, interpretate în sensul convențional și constituțional al dreptului fundamental cu privire la accesul la justiție și la un proces echitabil”. Condiționarea admisibilității unei căi de atac, prin raportare la un criteriu circumstanțial, reprezintă o încălcare a principiului legalității, a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, condiționarea revizuirii de împrejurarea ca încălcarea pentru care statul a fost condamnat să se fi datorat unei hotărâri judecătorești este absolut nelegală și netemeinică, pentru că ar însemna că, încă de la început,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului să nu se pronunțe decât asupra art. 6 paragraful 1 din Convenție.

10. Dispozițiile legale criticate care se referă la revizuirea unor hotărâri interne ca urmare a unei încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pun la dispoziția reclamantului (parte vătămată) mijloacele adecvate și accesibile, mergând până la redeschiderea unor proceduri interne, dacă remedierea situației acestuia impune o astfel de procedură. Însă, în opinia autorului excepției, norma de reglementare este complet eronată, neclară, imprecisă, incoerentă și impredictibilă, conducând la o încălcare a principiului stabilității și securității juridice, făcând loc arbitrariului și repetării ilicitului.

11. În ceea ce privește competența instanței de revizuire, autorul excepției arată că „obligația de redeschidere a unor proceduri juridice interne ar trebui să revină acelei instanțe care a răspuns, la cel mai înalt nivel, de înfăptuirea sau neînăfăptuirea justiției, respectiv instanței supreme, care printr-o singură procedură ar trebui să remedieze situația reclamantului pe cale juridică, dacă procedura administrativă este insuficientă sau ineficientă, deoarece de executarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului va trebui să răspundă statul, și nu o instanță aflată la un anumit grad de jurisdicție, doar pentru că a pronunțat o hotărâre greșită la un moment dat”.

12. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că dispozițiile legale criticate dau posibilitatea părții să aprecieze asupra posibilității de a exercita calea de atac de retractare a revizuirii, în măsura în care consideră că s-au produs încălcări ale unor drepturi și libertăți fundamentale, încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care nu au fost remediate. Arată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească regulile de procedură cu aplicabilitate generală, dar și unele reguli speciale, derogatorii, în considerarea unor situații deosebite, cu condiția ca aceste norme să se aplice în mod egal în toate cazurile și pentru toate persoanele care se încadrează în situații identice. Astfel, stabilirea unor reguli diferențiate în această materie, ținând seama de specificul unor litigii sau chiar de situația deosebită în care se află persoanele implicate, nu are semnificația instituirii unor discriminări, câtă vreme ele sunt pe deplin aplicabile tuturor persoanelor aflate în aceeași situație. În ceea ce privește liberul acces la justiție, menționează Decizia Curții Constituționale nr. 646 din 5 octombrie 2006 prin care s-a reținut că acest drept semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări. Arată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate se referă la modificarea soluției legislative criticate. De asemenea, și în ceea ce privește Ordonanța Guvernului nr. 94/1999, instanța arată că autorul excepției de neconstituționalitate nu critică o încălcare a unui drept fundamental prin normele cuprinse în acest act normativ, ci omisiunea legiuitorului de a reglementa o procedură de revizuire a hotărârilor judecătorești interne, ori de câte ori Curtea Europeană a Drepturilor Omului constată o încălcare a drepturilor garantate prin Convenție, respectiv nu prevede o atare obligație în sarcina agentului guvernamental. În concluzie, instanța arată că o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 31 august 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 23 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865. Curtea observă că, prin art. 83 lit. a) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Codul de procedură civilă din 1865 a fost abrogat. Însă, având în vedere dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012, potrivit căroră *„Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”*, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sintagma *„în vigoare”*, din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, în sensul în care aceste dispoziții de lege pot fi supuse controlului de constituționalitate. Dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865 au următorul cuprins: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...] 9. dacă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.”*

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, art. 11 alin. (1) și (2) privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) și (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea constată că prin Decizia nr. 233 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 17 mai 2011, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt neconstituționale în măsura în care nu

permit revizuirea unei hotărâri judecătorești prin care, fără a se evoca fondul, s-au produs încălcări ale unor drepturi și libertăți fundamentale, încălcări constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Însă, în prezenta cauză, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din altă perspectivă decât cea analizată prin decizia suscitată.

19. În continuare, Curtea reține că prin Decizia nr. 254 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, a stabilit în ceea ce privește categoria hotărârilor judecătorești care pot fi supuse revizuirii că acestea sunt reprezentate de hotărârile judecătorești prin care s-a rezolvat fondul cauzei sau de hotărârile pronunțate de instanțele de recurs prin care se evocă fondul. Prin dispozițiile art. 322 partea introductivă din Codul de procedură civilă din 1865, legiuitorul a impus o condiție ce trebuie îndeplinită pentru a putea promova calea extraordinară de atac a revizuirii. Astfel, revizuirea unei hotărâri date de o instanță de recurs se poate cere atunci când aceasta evocă fondul, ceea ce implică fie stabilirea unei alte stări de fapt decât cea care fusese reținută în faza de judecată anterioară, fie aplicarea altor dispoziții legale la împrejurările de fapt ce fuseseră stabilite, în oricare din ipoteze, urmând să se dea o altă dezlegare raportului juridic dedus judecării decât cea dată până la acel moment. Hotărârile instanțelor de recurs care evocă fondul sunt acelea prin care instanțele admit recursul și, rejudecând cauza dedusă judecării, modifică în tot sau în parte hotărârea recurată, nefăcând astfel obiectul cererii de revizuire deciziile prin care recursul a fost respins.

20. De asemenea, Curtea a reținut că revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată în scopul îndreptării erorilor de fapt. Pentru acest motiv, ce ține de specificul căii de atac, textul de lege criticat se referă la hotărâri pronunțate în recurs prin care se evocă fondul.

21. Totodată, Curtea a statuat că interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate.

22. Din notele depuse la dosar reiese însă faptul că autorul excepției de neconstituționalitate nu dorește revizuirea doar a anumitor hotărâri, ci a întregii sale situații, în condițiile în care agentul guvernamental nu i-a remediat situația pe cale

administrativă. În acest sens, Curtea observă că prin Hotărârea din 14 septembrie 2010, pronunțată în *Cauza Chiș împotriva României*, hotărâre publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât condamnarea statului român, în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, pentru neexecutarea Sentinței din 14 decembrie 1995 a Judecătoriei Sectorului 5 București, sentință rămasă definitivă la data de 30 mai 1997. Prin urmare, autorul excepției de neconstituționalitate se prevalează de o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului favorabilă, prin care statul român este condamnat pentru neexecutarea Sentinței civile nr. 7.391 din 14 decembrie 1995 a Judecătoriei Sectorului 5 rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 2.891/A/1996 a Tribunalului București și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 1.036/1997 a Curții de Apel București, investită cu formulă executorie. Astfel, raportând critica de neconstituționalitate, respectiv extinderea motivelor de revizuire raportate la finalitatea căii de atac a revizuirii, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865 apare ca fiind inadmisibilă.

23. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 94/1999, Curtea observă că acest act normativ stabilește condițiile în care se poate proceda la rezolvarea pe cale amiabilă a unei cauze întemeiate pe procese individuale împotriva statului român. În aceste condiții, Curtea constată că aspectele învederate de autorul excepției de neconstituționalitate vizează o omisiune a legiuitorului de a reglementa o procedură de revizuire a hotărârilor judecătorești interne, ori de câte ori instanța de la Strasbourg constată o încălcare a drepturilor garantate prin Convenție, respectiv nu prevede o atare obligație în sarcina agentului guvernamental. În consecință, Curtea reține că prin modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate se tinde la modificarea textelor legale criticate, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță [...], fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

24. Distinct de cele arătate, Curtea reține că îi revine statului obligația de a se conforma hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, prin mijloacele din sistemul său juridic intern, pentru a se achita de obligațiile ce decurg din faptul că România este parte la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind obligată să respecte atât Convenția, cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului European și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, precum și celor ale art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Radu Doru Chiș în Dosarul nr. 37.277/301/2012 (135/2014) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România

Luând în considerare că un criteriu determinant în stabilirea obiectivelor și strategiilor guvernamentale este cel al concordanței cu responsabilitățile pe care România și le-a asumat prin semnarea acordurilor de împrumut cu organisme financiare internaționale, iar Guvernul trebuie să promoveze un set de politici macroeconomice și măsuri de menținere a stabilității financiare a țării, care să asigure o execuție bugetară prudentă, restrictivă și echilibrată,

având în vedere faptul că în actualul cadru normativ nu sunt stabilite tipurile de cazare, acest fapt generând operatorilor economici din industria turistică grave probleme în funcționare și în relația cu clienții, se impune necesitatea instituirii unei soluții legislative nediscriminatorii și echitabile care să reglementeze tipurile de cazare, astfel încât cota redusă de TVA de 9% să se poată aplica la cazare și la serviciile accesorii acesteia, vândute la un preț total.

Luând în considerare faptul că în lipsa unei modificări imediate a cadrului instituțional statul român va pierde un număr considerabil de turiști din cauza cotei de TVA ridicate aplicate serviciilor accesorii cazării, în comparație cu alte state din zonă,

având în vedere începerea perioadei de achiziție a pachetelor turistice de tip „early booking” și faptul că operatorii economici din turism își elaborează politicile de marketing pentru anul 2015,

coroborat cu faptul că dezvoltarea și promovarea turismului românesc reprezintă prioritate națională, dat fiind că considerentele expuse mai sus vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — După articolul 2 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 26 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — Cazarea în structurile de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică poate fi de următoarele tipuri:

- a) cazare fără mic dejun;
- b) cazare cu mic dejun — combinația prestabilită a serviciilor de cazare și de asigurare a micului dejun, vândute sau oferite spre vânzare la un preț total;

c) cazare cu demipensiune — combinația prestabilită a serviciilor de cazare de asigurare a micului dejun și a prânzului sau a cinei, vândute sau oferite spre vânzare la un preț total;

d) cazare cu pensiune completă — combinația prestabilită a serviciilor de cazare de asigurare a micului dejun, a prânzului și a cinei, vândute sau oferite spre vânzare la un preț total;

e) cazare cu «all inclusive» — combinația prestabilită a serviciilor de cazare de asigurare a micului dejun, a prânzului, a cinei, a gustărilor dintre mese și a oricăror altor servicii de agrement turistic oferite cu mijloace proprii ale structurii de primire turistică, vândute sau oferite spre vânzare la un preț total.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Constantin Niță

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii,
mediul de afaceri și turism,

Florin Nicolae Jianu

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Darius-Bogdan Vâlcov

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Covasna de către domnul Popica Marius

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Covasna de către domnul Popica Marius.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.115.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
în condițiile legii, a funcției publice de subprefect
al județului Covasna de către domnul Cucu Sebastian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Covasna de către domnul Cucu Sebastian.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.116.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de prefect al județului Covasna
de către domnul Cucu Sebastian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Cucu Sebastian exercită, cu caracter temporar, în condițiile legii, funcția publică de prefect al județului Covasna.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.117.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Mureș de către domnul Oprea Vasile-Liviu

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Mureș de către domnul Oprea Vasile-Liviu.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.118.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect
al judeţului Mureş de către domnul Goga Lucian**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) şi art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Goga Lucian exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de prefect al judeţului Mureş.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Bucureşti, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.119.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect
al judeţului Harghita de către domnul Petres Sándor**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect al judeţului Harghita de către domnul Petres Sándor.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Bucureşti, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.120.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Harghita
de către domnul Andrei Jean-Adrian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Harghita de către domnul Andrei Jean-Adrian.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.121.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în
condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului
Harghita de către domnul Petres Sándor

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) și art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Petres Sándor exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Harghita.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.122.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect
al judeţului Harghita de către domnul Andrei Jean-Adrian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (21) şi art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Andrei Jean-Adrian exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de prefect al judeţului Harghita.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Bucureşti, 17 decembrie 2014.
Nr. 1.123.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAŢIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂŢĂII

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătăţii nr. 1.082/2010 privind aprobarea
Regulamentului de organizare şi desfăşurare a concursului pentru ocuparea funcţiei de manager
persoană fizică din spitalele publice din reţeaua proprie a Ministerului Sănătăţii

Văzând Referatul de aprobare al Direcţiei generale resurse umane, juridic şi contencios nr. 10.957/2014, având în vedere prevederile art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare,

ministrul sănătăţii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătăţii nr. 1.082/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare şi desfăşurare a concursului pentru ocuparea funcţiei de manager persoană fizică din spitalele publice din reţeaua proprie a Ministerului Sănătăţii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 4 august 2012, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1), litera a) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„a) sunt absolvenţi ai unei instituţii de învăţământ superior medical, economico-financiar sau juridic;”.

2. La articolul 11, litera l) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătăţii,
George Diga,
secretar general

Bucureşti, 11 decembrie 2014.
Nr. 1.488.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. b) și art. 79 alin. (3) și (4) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, prevederile Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile Metodologiei privind stabilirea obligațiilor de plată a energiei electrice reactive și a prețului reglementat pentru energia electrică reactivă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 33/2014,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 9 alin. (1) lit. c) și ab) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, practicate de Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A., cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Tariful de distribuție a energiei electrice utilizat pentru facturare se calculează prin însumarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prevăzute la art. 1, în funcție de nivelul de tensiune din punctul de delimitare a instalațiilor electrice aparținând operatorului de distribuție concesionar de cele ale clientului final, stabilit conform contractului de distribuție a energiei electrice.

Art. 3. — (1) Se aprobă prețul pentru energia electrică reactivă de 0,0610 lei/kVARh, practicat de Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A.

(2) Energia electrică reactivă se facturează și se plătește conform reglementărilor Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) Prețul pentru energia reactivă s-a stabilit utilizând prețul mediu estimat al energiei electrice active pentru acoperirea consumurilor proprii tehnologice în rețele, de 203,37 lei/MWh,

aprobat de autoritatea competentă pentru anul 2014, pentru Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A.

Art. 4. — Operatorul concesionar de distribuție a energiei electrice, Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A., duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 103/2013 privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețurilor pentru energia electrică reactivă, pentru operatorul de distribuție concesionar Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 23 decembrie 2013.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 15 decembrie 2014.
Nr. 150.

ANEXĂ

Tarife specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prestat de Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A., valabile începând cu data de 1 ianuarie 2015

Tarifele nu conțin taxa pe valoarea adăugată.

Operator de distribuție concesionar	Nivel de tensiune	Tarif specific (lei/MWh)
Societatea Comercială „E.ON Moldova Distribuție” — S.A.	IT	20,64
	MT	45,68
	JT	142,52

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețului pentru energia electrică reactivă, pentru Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A.**

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. b) și art. 79 alin. (3) și (4) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, prevederile Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 72/2013, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile Metodologiei privind stabilirea obligațiilor de plată a energiei electrice reactive și a prețului reglementat pentru energia electrică reactivă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 33/2014,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 9 alin. (1) lit. c) și ab) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, practicate de Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A., cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Tariful de distribuție a energiei electrice utilizat pentru facturare se calculează prin însumarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prevăzute la art. 1, în funcție de nivelul de tensiune din punctul de delimitare a instalațiilor electrice aparținând operatorului de distribuție concesionar de cele ale clientului final, stabilit conform contractului de distribuție a energiei electrice.

Art. 3. — (1) Se aprobă prețul pentru energia electrică reactivă de 0,0607 lei/kVARh, practicat de Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A.

(2) Energia electrică reactivă se facturează și se plătește conform reglementărilor Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) Prețul pentru energia reactivă s-a stabilit utilizând prețul mediu estimat al energiei electrice active pentru acoperirea

consumurilor proprii tehnologice în rețele, de 202,44 lei/MWh, aprobat de autoritatea competentă pentru anul 2014, pentru Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A.

Art. 4. — Operatorul concesionar de distribuție a energiei electrice, Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A., duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 101/2013 privind aprobarea tarifelor specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice și a prețurilor pentru energia electrică reactivă, pentru operatorul de distribuție concesionar Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 23 decembrie 2013.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileț

București, 15 decembrie 2014.

Nr. 151.

ANEXĂ

Tarife specifice pentru serviciul de distribuție a energiei electrice prestat de Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A., valabile începând cu data de 1 ianuarie 2015

Tarifele nu conțin taxa pe valoarea adăugată.

Operator de distribuție concesionar	Nivel de tensiune	Tarif specific (lei/MWh)
Societatea Comercială „Enel Distribuție Banat” — S.A.	IT	22,10
	MT	44,81
	JT	133,63

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Deciziei Curții Constituționale nr. 518 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 4 decembrie 2014, în loc de: „*Tribunalul Vâlcea — Secția civilă de contencios administrativ și fiscal*”, se va citi: „*Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 811508